

Gran Paradiso
en
Mont Blanc

Probus, 8 jan 2020

Programma

- dag 1 O'zaal - Cogne (bij Aoste, 100 km boven Torino)
overnachting op camping in Cogne 1680 m.
- dag 2 Val Monté - eind van het dal omhoog op hoogte van 2500 m
naar Rif. Vittorio Sella (2584 m) Daar nog eventueel
verder omhoog. Daarna terug naar het dal. ca. 6 uur
overnachting op camping in Cogne 1680 m.
- dag 3 Naar Bivacco Monnee 2872 m. met bepaling, brander
en eten voor 3/2 dagen. ca. 6 uur.
overnachting in Bivacco Monnee (10 slaapplaatsen) 2872 m.
- dag 4 Oversteken v.d. gletscher naar Torro del St. Pedro
Deze beklimmen. Dit is een pittige beklimming voor
beginners. Het laatste stuk is 40° ijswandje van 150
meter, waarna een stabiele 30° graads rots. Afdaling
via graat. Via de Torro di Sant Orso en de
Coste Paganinni (what's in a name?) terug naar het
bivak. Na deze tocht bent u trittr sicher.
- We kunnen nu overnachten in deze hut en de volgende
dag de Punta Patri doen en dan teruggaan naar
het dal of meteen afdalen.
- Overnachting op de camping of, als we wat meer tijd hebben
al in de 1e hut op de Mt. Blanc. We gaan hierna namelijk
via Aoste, Courmayeur ~~naar~~ Chamonix. Vanaf daar met
de trein omhoog naar ± 2500 m. Vanaf ~~daar~~ het
eindpunt v.d. trein 2 uur lopen naar de 1e hut.
- Deze hut berijdt zich vlak voor de sleutel passage.
Dit is een couloir van een paar honderd meter waarin
het steenlag gevaarlijk is. Na dit couloir komen
we bij de Goudeshut. Altyd overvol en niet leuk.
In de Goudeshut overnachten we om de volgende
morgen in alle vroegte naar de top v.d. Mt. Blanc
te gaan, en daarna in een uur helemaal naar beneden
waar we in Chamonix weer overnachten.
- Het programma wat ik voor ogen heb:
- dag 5 Punta Patri, afdalen naar Chamonix (80 km), met
de laatste trein omhoog, overnachten in de 1e hut.
- dag 6 Via de sleutel passage naar de Goudeshut, daar overnachten
- dag 7 Mt. Blanc en naar Chamonix
- dag 8 Terugrijden naar O'zaal
Hebben we 1 dag reserve.

Col

Coupe de Monney
Gletscher

Money Gletscher

Uitzicht van rustpunt in het dal
Valnortey, met camping, in het midden
van foto.

16 no 34

18
no
2

Bivacco Monneye : Matthijs links, Theo rechts, met nog 5 andere
8 slaapplekken
Nederlanders

18 no 6
Matthijs -
Theo op
het bivak
Mormeye.
Op de achter
grond de top
van morgen

REFUGE ^{ALI} 3817

1 6 JUIL. 1992

Goûter

Montant
réglé :

55,00

TARIF CAF

20735

DORTOIR :

.....
.....

Place :

- 1/2 Pension
- Petit déjeuner
- Dîner

.....

7

FORBIDDEN
IN THE DORMS

LES MONTAGNES

17 juli
Juni
'88 morgens.
Licht op
Sw. Iserland
Matterhorn.

Dôme du Jouter, vu de Rif Vullot.

1920 25

Oldenzalers op top van Mont-Blanc

OLDENZAAL – Ze zijn bepaald niet de eersten, maar behoren wel tot de categorie oudere toeristen die de Mont-Blanc heeft beklommen. De Oldenzalers Theo van Schoot en Albert Wiggers, 56 en 57 jaar, trotseerden de 4807 meter hoge reus samen met de ervaren bergklimmer en zoon van Albert, Matthijs Wiggers. „Onderweg vraag je je menig keer af waar je in godsnaam aan bent begonnen. Maar het uitzicht bovenop de top vergoedt alles”, zeggen ze, nog nagenoetend in de achtertuin van de familie Wiggers aan de Hulstlaan.

Theo van Schoot, de stoppelbaard en door de zon verbrandde lippen zijn de stille getuigen van de zware tocht, kan er niet over uit. De maandenlange trainingen hebben hun doel ruimschoots goed gemaakt. En alsof de beklimming op zich nog niet genoeg was: zondag, een dag na terugkomst, werkten Albert en Theo hun trimrondeje door het Lutterzand al weer af.

Het avontuur zette een kroon op de bergtochten dat het duo tot nog toe heeft gemaakt. Ervaring hadden ze al. Die deden ze op bij de jaarlijkse familieëreünies die de Van Schoots en aanhang houden in de vorm van huttentochten. In familieverband beklommen ze reeds de toppen van de Monte Cinto op Corsica en de Wilderkaiser in Oostenrijk.

Het idee voor de Mont-Blanc-beklimming was afkomstig van Matthijs Wiggers. Op een bergtocht in Alaska maakte de oud-Oldenzaler vorig jaar nog een levensgevaarlijke val van 500 meter, waarbij hij wonderwel niet gewond raakte. Maar dat incident heeft hem niet bewogen zijn hobby vaarwel te zeggen. Twee eerdere tochten naar de Mont-Blanc moest Matthijs staken wegens ziekte en slechte weersomstandigheden.

Maar de gedachte om met zijn vader de top te bereiken sprak hem zodanig aan, dat hij opnieuw de stijgers, touwen en ander materieel in de rugzak stopte. Anderhalve week terug reed het drietal richting Italië, waar het een camping opzocht in Cognac, op 1600 meter hoogte.

„We zijn met opzet zo hoog gaan zitten, omdat je lichaam dan extra rode bloedlichaampjes aanmaakt. Hierdoor krijg je veel zuur-

■ Albert Wiggers en Theo van Schoot zijn achteraf blij dat ze hebben besloten de beklimming door te zetten: Het uitzicht op de top vergoedt alles".

FOTO CARLO TER ELLEN

stof, wat in de ijle berglucht heel goed van pas komt”, legt Wiggers uit over de eerste dagen, die gebruikt werden om de acclimatiseren.

De grote tocht naar boven werd woensdag ingezet. „Eerst gingen we met een speciale Mont-Blanc-tram vanaf St. Gervais naar een nachthut in Refuge de L'ete Rousse op 3167 meter. Da's een mooi stuk om erin te komen.

Het gevaarlijkste stuk volgde de volgende dag door de zogeheten sleutelpassage. Dat is een kloof met grote kans op steenval, ver-

oorzaakt door bergklimmers boven je. Als je daar een steen op de kop krijgt, kun je het verder wel vergeten”, aldus vult Van Schoot, die dit onderdeel van de vakantie-trip niet licht zal vergeten.

Als hij terugdenkt aan de laatste klimdag, tevens de dag dat de Oldenzalers hun einddoel bereikten, komt in zijn gedachten de associatie van een bedevaart op. „De rust en de concentratie waarmee de klimmers op zo'n laatste dag op pad gaan, is enorm. Iedereen heeft datzelfde gevoel; het is alles of niets.

Ik heb vaak gedacht; waarom zit ik niet in gewoon in Oldenzaal op een terras. Waarom maken we ons zo druk. Tot je daar bovenop staat. Dan is het alsof je vanuit een vliegtuig op de wereld kijkt. Alle bergtoppen onder je. Fantastisch”.

Om uiting te geven aan hun dolle vreugde, bekleedde het trio de godin Europa, het beeldje van een naakte vrouw op de top, met een t-shirt van In 't Schootje, de modezaak van Van Schoot. „Op zo'n moment valt alle spanning van je af”, legt Wiggers uit.